

JEMIMA

ISSN 0928-7442 • augustus 2017

Pagina 1

- 2** Dienen
Dat was het onderwerp waarover mij gevraagd werd een stukje voor de nieuwsbrief van Jemima te schrijven...
- 3** Onvergetelijk!!
Vandaag is het 30 april 2017. Herinneringen komen boven aan een rood-wit-blauw-oranje Jemima in de tijd dat ik er...
- 4** Dienstbaar
4 mei jl. hield de Amsterdamse burgemeester Eberhard van der Laan ter gelegenheid van de...
- 5** In gesprek met Anan
Anan woont samen met Baha en David in het oude Jemimagebouw, tegenwoordig is de naam EBER. In het voormalige...
- 6** Dank, dank, dank
Jemima is vele initiatiefnemers veel dank verschuldigd voor de geweldige acties en zangavonden die...
- 7** Elke maand weer spannend
In de vorige nieuwsbrief schreven wij dat het elke maand weer spannend is wat wij aan inkomsten...

JEMIMA NEWS

Nieuwsbrief van Stichting Jemima

HIJ KWAM OM TE DIENEN

Toen de Heere Jezus de voeten van Zijn discipelen ging wassen moest Hij diep bukken. Dat is de omgekeerde wereld. Alle verhoudingen zijn zoek. Jezus gaat op de knieën voor zondaren. Wij moeten op de knieën voor Hem, om Hem te dienen. En nu gebeurt precies het tegenovergestelde.

Met veel geduld wast Hij de 24 voeten. Hij Die zondaren met Zijn bloed wil wassen en reinigen, met Zijn bloed. Hier wast Hij slechts de buitenkant. Ook de voeten van Judas! Hiermee geeft de Heere aan: 'Ik ben in uw midden als Eén Die dient.' Hij Die ook heeft gezegd: 'Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan'. Wat een les voor ons! Dienstbaar zijn,

bukken voor een ander, helpen waar het kan. Een goddelijke opdracht van Hem Die Zelf wilde dienen en gekomen is om ons zalig te maken.

Kees Bel,
voorzitter

Moeder

Als je moeder wordt van een gehandicapt kind, zul je dat in eerste instantie niet onder ogen willen zien en net doen alsof alles gewoon in orde is. Tot het moment dat je het niet langer kunt ontkennen. Dan komt er soms verdriet, boosheid en schaamte en - en dat is het ergste van alles- dan voel je je schuldig. Jouw kind is anders, dus jijzelf zult ook wel anders zijn, zo voelt het.

[Vervolg op pagina 2 »](#)

Blijf het werk van Jemima steunen!

Ondertussen verandert je leven; diagnoses, verklaringen en medische termen van neurologen, kinderartsen en therapeuten komen over je heen: autisme, syndroom, medicatie... al die woorden zeggen je in het begin niets.

En hoewel sommige mensen hun best doen met je mee te voelen, is er niemand die je echt begrijpt. Je staat er alleen voor. Je voelt je een uitzondering, apart gezet, afgezonderd. De eenzaamheid is het ergste.

Je neemt je kind op schoot en je zegt: "Ik houd van je" en hoewel er geen reactie komt, weet je diep in jezelf dat het je vertelt dat het ook van jou houdt.

Het is hard werken, dag en nacht. Je lichaam en je geest zijn moe, je rug doet pijn, je ogen zijn vol tranen. Het verdriet brandt in je hart. Je balanceert tussen hoop en teleurstelling, soms vol energie, soms onverschillig, niet omdat je een slechte moeder bent, maar omdat je een mens bent met verwarde gevoelens, met zorgen voor de toekomst. Een mens met een groot hart, maar ook een realist.

Iedereen begrijpt dat je leven er niet gemakkelijker op geworden is, maar desondanks word je veroordeeld om zaken waar je niets aan kunt doen; je kunt er niets aan doen dat je nerveus bent, dat je bedroefd bent, dat je geen normaal leven meer kunt leiden, dat je geen zin meer hebt je leuk aan te kleden in vrolijke kleuren, dat je niet net kunt doen of er niks aan de hand is, want er is wel iets aan de hand. Geloof mij: dat wat je werkelijk nodig hebt, het aller-kostbaarste dat je kunt hebben in deze situatie, is geloof. Geloof geeft je moed. Geloof maakt je sterker. Geloof geeft je de kracht om de moeilijke taak waar je voor staat op je te nemen, iedere dag weer, met een hart vol van liefde.

Namens de moeders (en vergeef me moeders, dat ik heb geprobeerd jullie gevoelens te vertolken, iets wat niemand echt kan),

Lana Zoughbei,
General Manager

Dienen

Dat was het onderwerp waarover mij gevraagd werd een stukje voor de nieuwsbrief van Jemima te schrijven. Ik heb momenteel zo weinig vrije uren dat ik mijn 'beurt' voorbij wilde laten gaan. Maar toen las ik vanmorgen "toevallig" de Filippenzenbrief. En in Fil. 2: 5-8 las ik over Jezus' dienstbaarheid. Hij was dienstbaar en het kostte Hem een enorm offer. Dat offer was dat Hij de Vader en de Heerlijkheid die Hij bij Hem had verliet.

Ik vertaalde het woordje "roof" dat in de HSV staat met "recht". Het kwam Hem volledig toe om daar te zijn. Maar Hij gaf vrijwillig dat recht op. Om te dienen. Wie diende Hij dan eigenlijk? Diende Hij de mensheid? Diende Hij de goede zaak? Ik denk dat Hij de Vader diende. In Zijn leven benoemde Hij ook vaak de relatie tussen Hem en de Vader als Zijn motivatie. En in de laatste uren van Zijn menselijke leven sprak Hij het ook zo uit: "Vader, niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede". Dat is wat van ons allemaal gevraagd wordt: onze Vader in de hemel te dienen door Zijn wil te doen. Is het niet het eerste gebod? Heb God lief boven alles? Uit zo'n liefde vloeit dienstbaarheid voort, dat kan niet anders. Dat betekent wel dat je je eigen recht daaraan ondergeschikt maakt. En dat is niet altijd gemakkelijk. Dat heb ik dus zelf weer eens ervaren in het verzoek om een stukje voor de nieuwsbrief te schrijven.

Het is waarom ik hier in Jemima ben als vrijwilliger. Vrijwillig, om mijn Heere te dienen. En Hij geeft me alles wat ik nodig heb om dit te kunnen doen: liefde, blijdschap, vrede..... Hem zij de eer.

Emmie Bakker

Een nieuw avontuur

Dit is een sprong in het diepe met mijn ogen open. Een stap die me uitdaagt om weer te geloven. Het is spannend! Het is eng! Maar sinds wanneer is dat een reden om iets niet te doen?

Hallo! Mijn naam is **Christian Visscher**, 25 jaar en dit korte verhaaltje beschrijft mijn sprong in het diepe. In januari jl. heb ik mijn opleiding "Persoonlijk begeleider in de gehandicaptenzorg afgerond". Mijn droom was om een keer in het buitenland te gaan werken, en nu kreeg ik de kans. Een heel nieuw avontuur stond op het punt om te beginnen.

Ik ben - als ik dit stukje schrijf - ruim 3 weken in Jemima aan het werk op de groep Jachin en heb het daar erg goed naar mijn zin. Het was voor mij een nieuwe stap, omdat ik hier voor het eerst ging werken met cliënten die meer zorg nodig hebben. Op de groepen in Nederland hadden de cliënten waar ik mee werkte, vooral veel begeleiding nodig en minder zorg. In het begin vond ik het heel spannend om hier aan de slag te gaan. Kan ik dit wel? Heb ik het wel in me om met deze groep te gaan werken? Uiteindelijk toch de knoop door gehakt en het avontuur aangegaan. Ik hoop dit jaar veel nieuwe dingen bij te mogen leren en een nieuwe ervaring rijker te worden.

Onvergetelijk!!

Vandaag is het 30 april 2017. Herinneringen komen boven aan een rood-wit-blauw-oranje Jemima in de tijd dat ik er mocht zijn...., want het was dan ook de verjaardag van tante Heleen.

Op de dag waarop de 1e Golfoorlog uitbrak, ging ik op sollicitatiegesprek bij het bestuur van Jemima; de 1e vraag was "Wil je nog wel gaan?". Mijn antwoord "Anders was ik niet op gesprek gekomen". Want de advertentie om als vrijwilliger in Beit Jala te gaan werken had ik al een jaar lang uitgeknipt liggen en die God Die in Holland is, zal zeker ook op Jemima zijn. Nou dat heb ik mogen ervaren in mijn tijd daar. Wat een herinneringen, vooral aan de kinderen.

Baha die nog een schattig klein jongetje was en onze harten stal.

Ghada die nog jong was, maar toen al zo'n fijne meid en altijd behulpzaam.

Gulud die veel te klein voor haar leeftijd binnenkwam en alleen water met een beetje melk dronk, maar met veel geduld een fles vol melk en later pap/vast voedsel ging eten en groeide als kool.

"Muis" en Ziggy die als een soort tweeling waren: hij nu al Boven en zij nu getrouwd en zelf mama.

Lubna die altijd zo genoot van het zingen.

Rasha die op de piano speelde en wij maar liedjes opgeven; ze speelde echt alles.

Anan die zeer mager binnenkwam, niet kon lopen, maar met veel vitamine L(iefde) al snel bijkwam; nooit vergeet ik het moment dat hij ineens ging staan en zo wegwandelde: wat een wonder!!

Foad die veel zorg nodig had en daarom altijd boven bij oom Ed en tante Heleen was, maar er toch helemaal bij hoorde. En als ik me eens even verdrietig voelde, omdat mijn familie ver weg was dan ging ik even bij Foad langs. Hij kon niet praten, maar in zijn nabijheid werd je altijd weer blij. Het was net een kleine engel; nu is hij al jaren Thuisgehaald!

De andere **Ibrahim** die zo erg ziek

was; zijn buik steeds dikker, maar die altijd gelukkig werd als je hem aandacht gaf en voor hem zong.

Heleentje soms erg ziek, maar die steeds weer opknapte en nu als David de Heere Jezus mag dienen. Wat een wonderen allemaal en ik mocht ze van dichtbij meemaken en meebelevén.

Bijzonder ook om op de Westbank te leven; altijd oorlogsdreiging, maar eigenlijk had je er geen erg in. Je was bezig met de zorg voor de kinderen en je kon het nieuws niet volgen.

In Holland waren ze vaak ongeruster dan wij. De sjababs die er angstaanjagend uitzagen maar die nooit ons of de kinderen iets hebben aangedaan. Eén keer herinner ik me, dat ze er dreigend aan kwamen. Wij spelletjes doen met de kids en tante Heleen hen in de keuken van koekjes voorzien, ondertussen allen biddend voor onze veiligheid; ze zijn niet verder dan de keuken gekomen!!!

Bijzonder ook om voor een stichting te werken die soms niet genoeg geld had; dan was het mondjesmaat met het eten, maar we schikten ons daarin, ook als ons zakgeld - waar we naar uitzagen, want dan konden we weer chocola kopen - wat later kwam, omdat oom Ed het geld niet had of omdat er een staking was en de bank daardoor dicht. Wonderlijke giften ook mochten we ontvangen; ik herinner me nog dat er mensen kwamen met 2 koffers vol nieuwe schoenen - van die leuke sandalen voor de kinderen. Vele jaren nadien ontmoette ik onverwachts de eigenaars van de schoenwinkel en kon hen vertellen hoe blij we waren geweest. Een reisgezelschap waarvan velen mij bleken te kennen en vrienden hadden hen shampoo/zeep/tandpasta voor Jemima meegegeven: tassen vol!!!

Ada Moree; Augustus 1991 - april 1993 op Jemima

Bijna 25 jaar geleden kwam ik terug naar Nederland; dat was wennen, maar gelukkig mocht ik het land in - vaak alleen maar soms ook samen met Jan Wannink - om op scholen, vrouwenverenigingen, kerken etc. te vertellen en dia's te laten zien en natuurlijk om geld in te zamelen voor Jemima, dat me nog zo na aan het hart lag. Contacten met Jemima bleven door er in het begin nog vaak heen te gaan en nu door via facebook Ghada, Ziggy en David te "spreken". En natuurlijk via de nieuwsbrief. Ook mijn vriendschap met Lysette, die ik op Jemima leerde kennen, is gebleven; uiteraard praten we nog vaak over onze tijd in Israël.

Afgelopen maart begon ik aan een nieuwe baan als zorgondersteuner op de Mytylschool. Heel apart dat de herinneringen en verhalen van de kinderen van Jemima nu uit het opgeslagen mapje in mijn hoofd terugkomen. En zelfs toen ik een Syrisch jongetje zorg verleende, Arabische woorden als "Swaai swaai" en "Habiebtie" me spontaan uit de mond rolden!!

Veel herinneringen, mooie herinneringen aan een tijd die ik nooit kan en wil vergeten!!! Jemima: altijd nog een bijzondere plaats in mijn hart.

Dienstbaar

4 mei jl. hield de Amsterdamse burgemeester Eberhard van der Laan ter gelegenheid van de Nationale Dodenherdenking een indrukwekkende toespraak. Eén fragment trof me bijzonder. Het ging over moed en plichtsbesef. Over doen wat gedaan moet worden. Niet omdat je zo graag wilt, maar omdat het op je pad komt.

Van der Laan vertelde over een Drentse boer die midden in de oorlog in zijn weiland een gedropte koerier vond die bij de landing zijn been had gebroken. Jaren later vroeg een verslaggever aan boer Schutte "Wat ging er door U heen, toen U hem daar zag liggen?" En boer Schutte antwoordde: "Ik wou dat hij daar niet gelegen had, maar toen hij er lag, lag hij er voor mij".

Soms komt er in je leven een moment waarop je beseft "Ik heb dit niet gezocht, maar nu het er is, is het er voor

mij: is het mijn opdracht om dienstbaar te zijn". In onze maatschappij staat dat "dienen" niet zo hoog in aanzien. Je kunt er in ieder geval niet rijk mee worden. Dat weten al die hardwerkende leerkrachten en verzorgenden en verplegenden ook. Dat weten ook diegenen die zich inzetten voor het werk van Jemima. In onze vorige nieuwsbrief schreef Lana "Ik begon de liefde van Jezus te voelen en nu wil ik niet meer werken voor geld of voor eer, maar om mijn best te doen om de bewoners te helpen". Ook alle vrijwilligers in Beit-Jala en diegenen die zich in Nederland in kerken en verenigingen inzetten om te zorgen dat het werk doorgaat, zijn dienstbaar omdat het op hun pad kwam. Om onze bewoners mens te laten zijn, met hun beperkingen en hun talenten.

Eén van de mooiste gedeeltes in het Nieuwe Testament is voor mij dat prach-

tige lied dat de allereerste Christenen zongen en dat Paulus voor ons heeft opgeschreven in Filippenzen 2:6-11. Het lied van de Mensenzoon die kwam als een die dient, die niet de grootsheid zocht, maar die naast ons kwam staan en daarin tot het uiterste ging. Omdat Hij zag wie er allemaal op de akker van de wereld lagen en zei "Ze liggen er voor Mij". Hij koos er vrijwillig voor, nam de gestalte aan van een knecht. Hem willen we volgen - in dienstbaarheid - ook in ons werken voor Jemima.

Ds. Wout Oosterhof, Wierden

Financiële adoptie

Voor minimaal € 20,- per maand helpt u een bewoner van Jemima. Al onze bewoners hebben hulp nodig; zonder die hulp zullen zij op straat terechtkomen of het niet overleven. Met uw hulp kunnen wij o.a. een deel van de benodigde voeding, kleding, therapie en verbandmiddelen bekostigen van een door u gekozen bewoner. Helpt u mee? Samen maken wij het mogelijk één of meerdere bewoners van Jemima te onderhouden. Kijk voor meer informatie op onze website: www.jemima.nl/financiele-adoptie. Heeft u nog vragen? Stuur dan een mail naar: adoptie@jemima.nl

Stage

Op 1 februari dit jaar ben ik - **Denise Joosten** - gestart met mijn stage bij Jemima. Ik studeer in Nederland Bedrijfskunde MER aan de Christelijke Hogeschool in Ede. Tijdens mijn stage was ik bezig met de olijfhoutwerkplaats waarover

Jemima beschikt. Daar was ik bezig met het maken van prijs- en voorraadlijsten. Verder hield ik mij bezig met het maken van presentaties, rondleidingboekjes en filmpjes. In mijn vrije uurtjes werkte ik mee op de afdeling Lemuel. Dit vond ik geweldig leuk om te doen. Het werken met de kinderen gaf mij enorm veel energie. Alhoewel ik geen ervaring in de zorg had, verliep het werken met de kinderen goed. Zo gaven de werkers goeie feedback en tips.

Helaas moesten wij 1 mei terug naar Nederland, omdat ons visum niet werd verlengd. In Nederland kunnen wij onze stage voor Jemima afmaken. De kinderen en werkers van Jemima zullen voor altijd een plekje in mijn hart hebben.

In gesprek met Anan

Anan woont samen met Baha en David in het oude Jemimagebouw, tegenwoordig is de naam EBER. In het voormalige appartement van oom Ed en tante Heleen hebben zij een plekje gekregen om te wonen. In dit gesprek staat het thema "Vrijwilligers" centraal.

Anan vertelt: "Gisteren was Christian Visscher bij ons op bezoek en het was erg gezellig. Ik heb ervan genoten. Baha was er ook bij en zo hebben we met z'n drieën genoten van een barbecue. Baha en ik hadden vlees gekregen, dat was overgebleven van een barbecue van Nicola, een oud-vrijwilliger. Hij had met zijn familie een barbecue gehad en het vlees dat was overgebleven, gaf hij aan ons. Toen hebben wij Christian uitgenodigd. Het was erg gezellig en ik heb ervan genoten".

Op de vraag of hij veel contact heeft met vrijwilligers zegt Anan: "Nee, niet met alle vrijwilligers. Christian vertelde mij dat hij hoopt een jaar op Jemima te blijven, en dat maakt het voor mij gemakkelijker om vriendschap op te bouwen. Het nadeel van vrijwilligers is dat zij vaak na een korte tijd weer weggaan. Als je vriendschap wilt opbouwen, dan moet je de mensen echt leren kennen. Het wordt dan ook leuk om dingen samen te doen". Anan vervolgt: "Soms probeer je vriendschap op te bouwen met mensen die korte tijd als vrijwilliger komen. Je denkt dan dat we vrienden zijn, maar als de vrijwilligers eenmaal weg zijn, dan hoor ik vaak helemaal niets meer. Dat vind ik wel jammer en het maakt mij ook verdrietig".

Nijmeegse Vierdaagse

Wilma Kooiman heeft afgelopen maand de Vierdaagse van Nijmegen gelopen. Zij heeft zich laten sponsoren voor Jemima. Wij zijn dankbaar dat zij de Vierdaagse heeft uitgelopen en hiermee een mooi bedrag voor Jemima heeft binnengehaald.

Geen visum

De afgelopen drie maanden heb ik stage gelopen bij Jemima op de westelijke Jordaanoever. Als stagiair bedrijfskunde vond ik het mooi dat ik op mijn eigen gebied een steentje kon bijdragen aan Jemima. Zo heb ik me beziggehouden met sponsoring, het gastenhuis van Jemima en structuur van de sloten in Jemima. De afgelopen tijd was een bijzondere ervaring waarvan ik veel geleerd heb. Niet alleen van Jemima als organisatie maar ook de cultuur en omgeving waarin Jemima verkeert. Helaas kregen we drie weken geleden te horen dat ons visum niet verlengd wordt en dat we terug moesten keren naar Nederland. Mijn stage ga ik daarom op afstand verder afronden in Nederland. Zo kan ik deze periode mooi afsluiten. Ik wil bij voorbaat ieder die ik bij Jemima ontmoet heb, bedanken voor hun gastvrijheid en vriendschap.

Jaap Wolfert

Prachtorganisatie

Op 1 februari ben ik - **Louise Haaksema** - bij Jemima gestart. Ik werk hier 20 uur per week in de zorg - op de kindergroep Lemuel. Dit vind ik geweldig om te doen! Omdat ik Human Resource Management studeer aan de CHE ben ik de overige 20 uur aan het afstuderen op HR-vlak. Het doel hiervan is om werkbegeleidingsgesprekken (de Nederlandse term: functioneringsgesprekken) bij Jemima te implementeren.

Omdat ik geen ervaring in de zorg had, vond ik het best spannend om bij Jemima aan de slag te gaan. Ik vond het daarom zo fijn dat ik goed werd begeleid en zo warm werd ontvangen door de werkers van Jemima! De sfeer, de mix tussen Nederlanders en Palestijnen en de gastvrijheid van de cultuur maken dat ik mij zeer thuis voel hier. In juni keer ik weer terug naar Nederland, de tijd vliegt hier voorbij maar ik hoop dat de laatste 2 maanden wat langzamer gaan, want wat ga ik het hier missen, wanneer ik weer in Nederland ben. Ik kan niets anders zeggen dan dat Jemima een prachtorganisatie is!

[Redactie: Louise heeft Jemima ook vroegtijdig moeten verlaten, omdat ook haar visum niet werd verlengd]

Dank, dank, dank

Jemima is vele initiatiefnemers veel dank verschuldigd voor de geweldige acties en zangavonden die georganiseerd zijn. Al deze initiatieven maken het mogelijk dat het werk in Beit Jala voortgezet kan worden.

Op 3 en 4 februari werd bij firma de Jong aan de Damweg in Ridderkerk een **winterfair en rommelmarkt** georganiseerd. Kringloopwinkel Habbekrats nam eveneens deel aan deze actie. Velen hebben zich beide dagen volop ingezet om een prachtig bedrag te kunnen overmaken naar Stichting Jemima. Zie bijgaande foto's voor een impressie van deze twee geweldige dagen.

Geslaagde cake-actie

Een supermooie, geslaagde cake-actie. Die hebben we gehouden op DAC Veldheim (onderdeel van Stichting Adullam) in Ede. Samen met onze deelnemers en heel wat vrijwilligers is het mooie bedrag van netto € 1350,00 opgehaald. Alles ten bate van Jemima in Beit Jala. We zijn blij dat we dit bedrag konden overmaken om onze collega's in Beit Jala te helpen!

Jennie Hubers - Kloppenburg

Stort uw gift op IBAN NL53 RABO 0367 5075 60

Een rommelmarkt in Duiven en een **flessenactie** op een school in Groningen. Er zijn verschillende **zangavonden** georganiseerd en steeds was de collecte voor Jemima bestemd. Op 4 maart een **concert** in Bodegraven, op 7 april een **zangavond** in Katwijk aan Zee en tot slot op 16 juni een **concert** in Sliedrecht. De opbrengst van een boek dat door Gerard Plaggenmarch (oud-medewerker van Jemima) is geschreven.

Pagina 7

Goed initiatief

In Wateringen wordt door vrijwilligers uit vijf verschillende kerken een **kringloopwinkel** gerund. Jaarlijks delen zij de winst uit aan verschillende organisaties. Namens de diaconie van de Hervormde Kerk mocht Jemima dit jaar uit die winst een cheque ter waarde van € 2000,00 in ontvangst nemen. Wij worden blij met zo'n prachtig bedrag. Bedankt namens alle bewoners van Jemima.

Mogelijk zijn wij acties vergeten te zijn om te noemen, laat ons dat weten. Laat dit u echter niet weerhouden om nogmaals een actie voor Jemima te houden. Wij hebben uw hulp hard nodig. Nogmaals alle gevers en organisatoren van acties en zangavonden: heel, heel veel dank.

Elke maand weer spannend (vervolg)

In de vorige nieuwsbrief schreven wij dat het elke maand weer spannend is wat wij aan inkomsten binnenkrijgen. Toen schreven wij over de waarde van de Euro ten opzichte van de Israëliische Shekel.

Twee jaar geleden ontvingen wij nog ongeveer 5 Shekel voor een Euro. Nu, twee jaar later, krijgen wij daarvoor nog ongeveer 4 Shekel. Dat betekent dat wij in Beit Jala plm. 20% minder te besteden hebben. U kunt ons helpen onze bestedingsmogelijkheden op pijl

te houden. Wilt u overwegen om uw financiële ondersteuning te verhogen? U kunt ons ook helpen door Jemima bekend te maken in uw familie- en kennissenkring, in uw kerk, op uw werk, op verenigingen om zo sponsors te vinden. Het werk van Jemima mag niet stoppen. Laat Jemima een lichtje mogen zijn in een overwegende islamitische omgeving. Wij mogen onze christelijke broeders en zusters in Bethlehem en omgeving niet in de steek laten. Laten wij met ons allen Jemima levend houden en

een teken van HOOP blijven geven in de omgeving waar eens de Heere Jezus heeft gewandeld. Bij voorbaat dank voor uw steun.

Steun het werk van Jemima!

Nieuwsbrief ontvangen?

Hebt u de Jemima Nieuwsbrief gekregen of ergens meegenomen, maar wilt u hem voortaan zelf ontvangen? Dit kan per e-mail of per post. U kunt zich via de Jemima website aanmelden of per post. Zie de Colofon voor het postadres.

Augustus

- 3 Ginaa (dagopvang Eber)
- 3 Mohamed Adawi (dagopvang Lemuel)
- 30 Intisar (Kezia)

September

- 1 Ra'fat (Jachin)
- 9 Mustafa (dagopvang Eber)
- 25 Mohamed Hamed (dagopvang Eber)
- 26 Adriaan (dagopvang Eber)
- 27 Nour (Lemuel)
- 27 Ikram (Lemuel)

Jemima viert 35 jaar Jemima

Jemima viert DV zaterdag 23 september 2017 feest. We herdenken dan dat Ed en Heleen Vollbehr 35 jaar geleden zijn begonnen met de opvang van kinderen met een meervoudige beperking. Nu - 35 jaar later - willen wij hierbij stilstaan en onze dankbaarheid aan onze hemelse Vader tonen.

Aanvang van het programma 10.30 uur; inloop vanaf 10.00 uur. Speciaal om dit feest met ons te vieren, komen Lana Zoughbei, zuster Emmanuela en David Sawaifa naar Nederland. Verder werken aan deze dag mee: Young Ladies Choir Hadassah, ds. Wout Oosterhof (vertrouwenspersoon van Jemima) en John Sussenbach (de eerste voorzitter van Jemima).

Voor meer informatie zie onze website: www.jemima.nl of onze facebookpagina. U wordt van harte uitgenodigd om deze dag aanwezig te zijn. Aanmelding via: info@jemima.nl; geef aan ons s.v.p. de volgende informatie door: uw naam, het aantal personen, aantal kinderen en lucht u mee?

Psalmen zingen in Israël, D.V. 2018

70 jaar staat Israël!

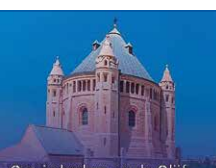

Twee opties:

- Samenhang van Psalmen in Israël (geen repetities in Nederland).
- Meezingen met het Christelijk Reiskoor. Thema: 'Psalmen zingen in de Joodse en Geneefse traditie'. Het reiskoor repeteert vanaf D.V. september 2017 in 5 regio's op zaterdagochtend. U zingt ook mee met de samenzangen in Israël.

Meer info en opgave:
www.psalmezangreis.nl en www.christelijkreiskoor.nl

Opbrengst drie concerten in Nederland en tijdens de reis t.b.v. Het Deputaatschap voor Israël en Jemima

O.a. in kerken op de Olijfberg en op de Thabor.

Ook bezoek aan: familie Dekker, Nazareth.

Het koor staat o.l.v. Peter Wildeman & Joost van Belzen. Zondagse diensten worden geleid door Ds. W. Silfhout.

Reisdata: D.V. 28 mei t/m 2 of 5 juni (keuze uit 6- of 9-daagse reis).

Colofon

Jemima is een Christelijke instelling in Beit Jala (bij Bethlehem, Westelijke Jordaanoever, Israël) voor Arabische kinderen/jongvolwassenen met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking.

Contact Stichting Jemima

Email: info@jemima.nl
Internet: www.jemima.nl

Secretariaat Jemima

Vlinderparkweg 100
7423 SE Deventer
Tel. 0570-789 697 / 06-15020333

Postadres Jemima in Beit Jala

House Jemima, P.O. Box 1568
Jerusalem 9101402, Israël
Telefoonnummer: 00-972-2275 0044
Email: info@beitjemima.org
Internet: www.jemima.nl

Giften

Als u ons werk wilt steunen, kunt u uw bijdrage storten op bankrekeningnummer NL53 RABO 0367 5075 60 t.n.v. de Stichting Jemima, Nieuwerkerk aan den IJssel

Legaat

Indien u het werk van de Stichting Jemima testamentair wilt gedenken, gebruik dan de volgende formulering: "Ik verklaar te legateren aan de Stichting Jemima te Nieuwerkerk aan den IJssel de som van €....., vrij van rechten".

Publiciteit

Aanvragen voor presentaties, folders en/of Nieuwsbrieven s.v.p. bij ons secretariaat of info@jemima.nl

Inlichtingen

Algemeen en vrijwilligerswerk: info@jemima.nl
Financiële adoptie: adoptie@jemima.nl

Redactie

Jan Wannink

Vormgeving

www.studiospankracht.nl

Drukkerij

www.grafischcentrumdetoren.nl

Verhuizing

Wilt u ons bij verhuizing uw nieuwe adres doorgeven?